

[Gottschalck-Hansen.]

I øvrigt synes jeg ikke, det er helt tilfredsstillende, at en sag om en anlægsudgift til i alt 167 mill. kr. skal gennemføres i løbet af 5 uger. Længere arbejdstid for udvalget havde skabt mulighed for grundigere udvalgsbehandling. Jeg anerkender fuldt ud, at den højtærede minister med stor beredvillighed har søgt at besvare de stillede spørgsmål. Jeg har således selv stillet ikke mindre end ti spørgsmål, der er optrykt i betænkningen, og vi har fået meget fyldestgørende og tilfredsstillende svar på disse. Men selv med den viden, der er bibragt udvalget, er der dog stadig så mange problemer, som er uafklarede, at en ændring af lovforslaget må anses for påkrævet.

Jeg ønsker ikke på det foreliggende grundlag eller med bind for øjnene at være med til at gennemføre lovforslagets § 2 i den i lovforslaget foreslåede form. Jeg har derfor i betænkningen stillet et ændringsforslag, nr. 2, der tilsigter en begrænsning af byggeriet til det strengt nødvendige; men efter at mit parti uden for betænkningen har stillet et ændringsforslag, ligeledes til § 2, der, såfremt det vedtages, vil bringe mere klarhed over problemerne, skal jeg hermed tillade mig at tage det af mig i betænkningen stillede ændringsforslag tilbage og anbefale, at man stemmer for det af mit parti uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

Formanden: Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Stæhr Johansen: Ved første behandling af dette lovforslag tilsagde jeg mit partis støtte til dets gennemførelse. Vi har nu i udvalget i en række møder gennemgået lovforslaget og efter besigtigelse af de nuværende anlæg haft lejlighed til at foretage en nøjere gennemgang af de problemer, der naturligt har rejst sig i forbindelse med det

meget omfattende investeringsforslag, der her er tale om.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Heising i, at det er et af de største investeringsforslag, der har ligget på folketingets bord, måske det største, og det er derfor også naturligt, at man forsøger at få så mange oplysninger frem som muligt, før folketinget skal tage den endelige beslutning. Som jeg sagde allerede ved første behandling, må udgangspunktet for drøftelserne være — og det har det også været under udvalgsarbejdet — en erkendelse af, at der er forskel på statsbevillinger, idet der må skelnes imellem de mere tilskudsprægede bevillinger og de produktive bevillinger. Her er der tale om en produktiv bevilling i den forstand, at et driftsoverskud vil kunne opnås, og man vil inden for en årrække på 10 år få om ikke hel, så dog ontrent dækning for forrentning og afskrivning. Dette har naturligvis været taget med i mit partis betragtninger over vor stilling til lovforslaget.

Lovforslaget er som bekendt delt i to områder. Det første, § 1, omhandler startbanerne, som naturligvis må siges at være det primære, fordi de maskintyper, som man ved bliver taget i brug fra 1959, er af en type, der ikke kan starte og lande uden baner, der har en længde på godt og vel 3 km. Jeg har også forstået, at der i hele udvalget og også i denne sal er enighed om § 1, om startbanernes udbygning og de dertil nødvendige sikringsanordninger.

Et problem, som naturligvis målt i penge ikke er så stort som spørgsmålet om startbanerne og den anden del af forslaget, om lufthavnsbygningen, har også været berørt i udvalget, nemlig spørgsmålet om den nuværende vej forbi lufthavnen. Her har Amagerkommunerne ønsket, at der skulle føres en tunnel under de forlængede startbaner, således at man ikke skulle ændre vejføringen direkte. Denne foranstaltning ville imidlertid koste mellem 14 og 16 mill. kr., foruden at der ville være et ikke ringe vedligeholdelsesarbejde ved en sådan tun-